

2013 was het jaar van de baard. Zag je vroeger alleen oude kerels met een behaard gezicht (lees: Sinterklaas), nu zijn de leukste mannen voorzien van een vlasje op de kin. Wij vroegen ons af: wat schuilt er eigenlijk achter?

HARRY *has a*
BUSHY BEARD

Eigen *baard*
is goud waard

MARTIJN DE LA HAYE (33) IS MANAGER BIJ EEN ELEKTRONICA-BEDRIJF EN IS GETROUWD MET TESSA (31). HUN ZOON DANTE (3) EN DOCHTER BELLE (5) ZIJN DE GROOTSTE FANS VAN ZIJN BAARD.

'Zeker één keer per week kamt mijn dochtertje mijn baard met haar knalroze My Little Pony-kam. Net als haar broertje vindt ze 'm prachtig en samen hebben ze de grootste lol als ze in bad zelf baarden maken met badschuim. Mijn vrouw is een wat minder grote fan: voordat ze mij leerde kennen was ze helemaal geen voorstander van baarden, maar door mij is ze er een beetje aan gewend geraakt. Stiekem vindt ze 'm nu zelfs best leuk. Ik ben bezig met het kweken van een volle 'zeemannenbaard' die twee keer zo lang is als die ik nu heb. Tijdens het stappen krijg ik er veel reacties op, vooral van vrouwen. Het valt me op dat er geen middenweg is: ze vinden 'm óf helemaal geweldig óf drie keer niks. De baard staat voor mijn mannelijkheid, want ik ben nu eenmaal niet zo handig met auto's en gereedschap. Zonder baard heb ik letterlijk een koud gezicht en voel ik me een jochie van vijftien. Vorig jaar was ik voor mijn werk in Londen en schoot ik uit toen ik de randjes aan het bijwerken was. Gevolg: een groot gat in mijn baard. Ik zag er niet uit, dus moest ik 'm afscheren. Dat zorgde natuurlijk voor hilarische reacties van collega's. Laatst kwam ik een van hen weer tegen en het eerste wat hij zei, was: 'You're the guy who had the shaving accident!' Fijn, dacht ik, is dat wat je van me hebt onthouden?'

Zonder baard voel ik me een jochie van vijftien.

Hij zit een beetje in de weg als ik te lang in de vriezer bezig ben.

RAMON BRUGMAN (37) GING EEN PAAR JAAR GELEDEN VAN BAKKEBAARDEN OVER OP EEN ECHTE BAARD. EN ALS CHEF-KOK KOMT HIJ DAARMEE SOMS IN GRAPPIGE SITUATIES TERECHT.

'Mijn familie en vrienden noemen me soms nog steeds Baard, terwijl het inmiddels al zeven jaar geleden is dat ik die bijnaam kreeg, omdat ik toen als een van de eersten in mijn omgeving een baard liet groeien. Tegenwoordig schieten ze als paddenstoelen uit de grond, dat vind ik leuk om te zien. Ik verzorg mijn baard zelf. Ik knip hem twee keer per maand netjes bij en smeer hem elke dag in met lekkere hammamolie. Als ik terugdenk aan dat zachte huidje dat ik vroeger vlak na het scheren altijd had, denk ik: dat is toch ook wel weer eens lekker. Toch laat ik mijn baard voorlopig staan, want ik ben er aan gewend en de lengte die ik nu heb, vereist weinig onderhoud en is ideaal voor mijn werk. Hij zit alleen een beetje in de weg als ik te lang in de vriezer bezig ben. Er verschijnen dan allemaal kleine waterpareltjes op en dat ziet er grappig uit. Volgens mijn collega's lijk ik dan op de Kerstman. Toch is het als chef ook weleens handig om een baard te hebben, zo merkte ik twee jaar geleden. Ik kookte toen met een aantal collega's voor een groep van honderd orthodoxe joden. Van alle chefs was ik de enige met een baard. In de joodse cultuur mag je je niet scheren, dus de mannen van de groep zagen mij dankzij mijn baard meteen als een van hen. Ik kreeg een warm onthaal met twee kussen van de rabbijn, erg leuk om mee te maken.'

NA JARENLANG EEN STOPPEL-BAARDJE TE HEBBEN GEHAD, BESLOOT DESIGNER RON-PETER WORMGOOR (31) EIND VORIG JAAR VOOR EEN ECHTE BAARD TE GAAN. EN MET SUCCES, WANT ZIJN VRIENDIN ASHLEY (28) IS ER DOL OP.

'Laatst riep iemand op straat tegen me: 'Man, you have the most awesome beard I've seen so far!' Omdat ik in hartje Amsterdam woon, zijn het vaak toeristen die iets over mijn baard zeggen. Echte aapjeskijkers die ongeneerd naar me staren of iets roepen. Wel grappig, want nu steeds meer mannen een baard laten staan, ben ik niet zo uniek meer. In tegenstelling tot een jaar geleden, toen ik besloot me niet meer te scheren en de baard nog niet zo hip was als nu. Mijn vrienden graptten meteen: 'Ben je aan het sparen voor Sinterklaas?' Maar ze vonden het wel heel gaaf. Door mijn baard voel ik me een stuk mannelijker. Als ik nu terugkijk naar foto's van een paar jaar geleden, denk ik: wat ben ik daar nog een jongetje! Mijn baard is nu mooi vol en ik ben er trots op, maar het is niet altijd even makkelijk met eten. Zo neem ik een ijsje tegenwoordig in een beker met lepeltje, want met een hoorntje moet ik mijn gezicht daarna schoonmaken. Ik zit er aan te denken om na de winter voor een nieuwe look te gaan, iets tussen een stoppelbaardje en een volle baard in. Van mijn vriendin hoeft dat niet zo nodig, want zij is dol op de baard die ik nu heb. Zodra ik naar de barber ga om 'm bij te laten werken, zegt ze zelfs wat mannen vaak tegen vrouwen zeggen die naar de kapper gaan: 'Niet te kort, hoor!'

'Een ijsje eet ik uit een beker met een lepeltje'

'Een leerling vond dat ik op God leek'

JEROEN DE ZWAAN (32) WOONT SAMEN MET SYLVIE (32) EN GING VOOR EEN 'WIJZE BAARD' TOEN HIJ ONLANGS VADER WERD VAN ZOON LEANDER (5 MAANDEN).

'Jarenlang heb ik een stoppelbaardje gehad, maar toen mijn zoontje afgelopen zomer werd geboren, besloot ik mijn baard te laten groeien. Er brak een nieuwe periode aan in mijn leven en ik vond dat daar een wijze, verantwoordelijke look bij hoorde. Mijn lange haren gingen er dus af en binnen twee maanden had ik een flinke baard. Mijn baard geeft me een vaderlijk gevoel en ik merk dat het op mijn werk ook gezag uitstraalt. Ik geef les op een praktijkschool en mijn leerlingen vinden dat ik er met mijn baard strenger uitzie. In het begin moesten ze er wel even aan wennen, ze maakten ook volop grapjes. Zo vond een meisje dat ik op God leek. Toen ik haar vroeg hoe ze wist hoe God eruitziet, riep ze: 'Dat staat gewoon op Google, hoor!' Schitterend, zo'n opmerking maakt mijn dag helemaal goed. Een keer per maand ga ik naar de barber, dat is echt een mannenuitje: er worden geen vrouwen toegelaten, tijdens het wachten krijg ik een pilsje en daarna wordt mijn baard keurig bijgewerkt. Ik wil mijn baard nog langer laten groeien, maar hij moet wel netjes blijven. Mijn zoontje vond het in het begin vreemd dat het prikte als papa hem een kusje gaf, want bij mama is dat niet zo, maar nu is hij er aan gewend. En over een paar jaar is hij in het voordeel: hij is dan niet bang voor Sinterklaas!' 🍷

INTERVIEWS: TESSA WESSELAUS; FOTOGRAFIE: THUIS TER HART, MET DANK AAN: SISSY-BOT, ZUID, THE ADDRESS COFFEE, ROASTERS AMSTERDAM, CUT THROAT BARBER AMSTERDAM, BRASSERIE DE BANK, HARDERWIJK, YIRGHA BREDA